

به همین جهت یکی از دعاهای مجاهدان، ثبات قدم است

شماره پرسش: ۱۵۷۱۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۲/۵ ۰۳:۲۹:۰۲

متن پرسش

به نام خدا و با سلام خدمت استاد عزیز: جناب استاد سوالی است مدتها ذهنم را درگیر کرده و پاسخی برای آن نیافته ام. از طرفی این همه از عظمت و مقام شهدا سخن گفته می شود و هو الحق، از طرفی وقتی بسیاری از همزمان و همفکران همان شهدا را می بینیم مشاهده می کنیم کم نیستند بین آنها کسانی که به گذشته خود پشت کرده اند یا از گذشته خود پشیمانند یا بی خیال شده اند یا مادی و دنیا پرست شده اند، حتی بعضی به مبانی اعتقادی هم بی عقیده شده اند و این موارد اندک هم نیست. حال جناب استاد آیا شهدا از جنس دیگر بوده اند در صورتی که بعضا همین همزمان از آنها هم داغ تر و معنوی تر بودند و انگار هر دو گروه با احساسات دوران جنگ وارد میدان شدند عده ای شهید شدند و عده ای مانند... از کجا معلوم اگر آنها که شهید شدند مانده بودند حال و روزی بدتر از اینها نداشتند؟ چگونه این همه عرفان و معرفت را برای شهدا اثبات می فرمایید اگر حالات آنها را در زمان جنگ بفرمایید اینها که مانده اند همین حالات را داشتند و شاید بیشتر، به عنوان نمونه یکی از همین رزمندگان که در دوران جنگ دعا و نماز و ترک نمی شد الان حتی قیامت را هم قبول ندارد و البته از این قبیل کم نمی شناسم. با تشکر از استاد عزیز و التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قرآن می فرماید شیطان قسم یاد کرده در مسیری بنشیند که به سوی حضرت حق منتهی می شود و به همین جهت یکی از دعاهای مجاهدان، ثبات قدم است و تقاضا می کنند: «وثبت اقدامنا» و لذا سخت مواظب ثبات قدم در راهی که در آن پای گذاشته اند می باشند تا چنین مشکلاتی پیش نیاید. موفق باشید